

Het laatste levensblad is gevallen;
het was goed samen te zijn.

Ter herinnering aan "Ons pap"

JOSEPH VAN DIJK (JOS)

echtgenoot van

Johanna Elisabeth Maria van Gendt

* 26 oktober 1912

† 9 november 1995

Joseph was er een van een tweeling. Ze werden geboren in Horneburg (Duitsland), maar het broertje van Joseph is kort na de geboorte overleden. Het gezin ging rond 1914 terug naar Nederland. Joseph werd ober en ging werken bij van Heck cafetaria's in Amsterdam en Haarlem. In de oorlog keerde hij terug naar Oss, waar hij werk vond op het station en later bij Suisse.

Toen het horecaleven hem te zwaar werd, koos Joseph voor een baan bij Thomassen en Drijver. Ook al leverde hem dat veel minder op. Hij kon heel zuinig en toch heel rijk leven. Een levenskunstenaar met geringe middelen. Hij zag kans met vrouw en kinderen heel Nederland te zien in talloze tochten per trein.

Veel hobbies had hij niet, of het moet praten met mensen zijn geweest, kruiswoordpuzzels oplossen, tv kijken en kranten lezen in de bibliotheek. Joseph was heel geïnteresseerd in de wereld om hem heen, die hij niet altijd begrijpen kon. Hij stond op netheid -nooit de deur uit zonder stropdas- en op gezelligheid. Kinderen voelden hem direkt goed aan.

Ook als ze hem niet kenden, gingen ze spontaan naar hem toe voor een praatje.

Een jaar voor zijn pensioen stopte hij met werken. Zijn lichaam liet hem heel geleidelijk in de steek. Hij kon dat maar moeilijk verkroppen. "Vroeger kon ik alles", zei hij dan.

Zijn kinderen waren alles. Met moeite heeft hij ze losgelaten op de ongrijpbare buitenwereld. Hij heeft intens genoten van zijn 40-jarig huwelijksfeest met "Ons mam", van zijn 80 ste verjaardag, van de huwelijken van zijn kinderen en de komst van kleinkinderen. Ook in de laatste uren van zijn leven zijn die voor hem een bron van vreugde geweest.

Joseph overleed na maanden van tobben. Hij voelde dat het over was. "Ik denk niet dat ik de 83 haal", zei hij een week voor zijn verjaardag. Hij haalde het wel en beleefde nog een hele gezellige dag. Precies twee weken later stief hij in een Bosch ziekenhuis na een nacht en een dag van ernstige ziekte, maar niet voordat hij afscheid had genomen van zijn hele gezin. Niets of niemand heeft hem deze vreugde kunnen ontzeggen. Joseph is zacht heengegaan. Op 14 november is hij gecremeerd. De as is bijgezet in de urnenmuur van "Hoogen Heuvel" in Oss.

november 1995

Joannes Zwijzenlaan 27
5342 BS Oss.